

Мова сучасних медіа

УДК 811.161.2*367:316.77:070“2022/2026“
DOI 10.31652/2521-1307-2026-42-07

Синтаксичні засоби формування довіри в українському газетному тексті періоду російсько-української війни

Інна Завальнюк* <https://orcid.org/0000-0002-3993-9555>

Валентина Богатко <https://orcid.org/0000-0002-3634-9488>

*Автор-кореспондент, e-mail: zavalniukinna@gmail.com

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця, Україна

Надійшла до редакції: 17.04.2026 • Схвалено до друку: 12.05.2026

Анотація

У статті проаналізовано найтипівіші синтаксичні засоби формування довіри в мові українських газет періоду російсько-української війни. Матеріалом для дослідження послужили реченнєві ілюстрації, фрагменти текстів, дібрані з газет усеукраїнського та регіонального рівнів 2022–2026 рр. На найновішому ілюстративному матеріалі продемонстровано залежність вибору, змістового наповнення й структурування синтаксичних одиниць від комунікативно-прагматичних потреб: інтенцій журналіста, кризових викликів, потреб оновленої суспільної комунікації в умовах воєнного стану. Простежено домінування простих двоскладних речень над односкладними у власне контекстах, передтекстах та заголовках, що корелює з трансформованим читацьким запитом сьогодення – не лише інформувати, а й суб'єктивувати контент, та складнопідрядних речень – над іншими складними структурами, що дає змогу журналістам вибудовувати логічні зв'язки між фактами, удокладнюючи зміст й употужнюючи сприйняття. Закцентовано на переважному функціюванні активних синтаксичних конструкцій, висловлено застереження щодо аномативного використання в українському мовленні пасивних одиниць синтаксису. З'ясовано, що довірливе сприйняття медійного контенту формують також вставні одиниці, які вказують на джерело повідомлення, синтаксичний паралелізм, повторення, риторичні питання та побудови «питання-відповідь». Установлено, що потужним інструментом формування довіри читача слугують цитування й актуалізація як механізми нестандартної верифікації інформації.

Ключові слова: синтаксична одиниця, синтаксичний засіб формування довіри, просте двоскладне/односкладне речення, складнопідрядне речення, вставна/вставлена одиниця, риторичні питання, український газетний текст

The Language of Modern Media

UDC 811.161.2*367:316.77:070“2022/2026”
DOI 10.31652/2521-1307-2026-42-07

Syntactical Means of Forming Trust in Ukrainian Newspaper Text During the Russian-Ukrainian War

Inna Zavalniuk* <https://orcid.org/0000-0002-3993-9555>

Valentyna Bohatko <https://orcid.org/0000-0002-3634-9488>

*Corresponding author, e-mail: zavalniukinna@gmail.com

Vinnitsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University, Vinnitsia, Ukraine

Received: 17.04.2026 • Accepted: 12.05.2026

Abstract

The article outlines the problem of forming reader trust in a newspaper text of the period of the Russian-Ukrainian war. **Originality.** The relevance of the proposed scientific research in this context is due to the need to study linguistic, in particular syntactic, means, respectively, despite the presence of significant research in the field of journalism, linguistics and at the intersection of these sciences, other scientists almost do not touch on the question of the role of syntactic means in the processes of forming trust in the language of the Ukrainian newspaper in general and wartime in particular. The **purpose** of the article is to analyze the main syntactic means used in the language of newspapers during the full-scale Russian-Ukrainian war to increase the level of trust in information. The research material included sentence illustrations, text fragments selected from newspapers of the all-Ukrainian and regional levels in 2022–2026: “Vysoky zamok”, “Vilne zhity” plus Ternopilshchyna”, “Vinnychchyna”, “Silski visti”, “Ukraine moloda” and others. The main research **methods** were descriptive and observational, which were used to differentiate the types of syntactic means of building trust. **Results.** The article analyzes the most typical syntactic means of building trust in the language of Ukrainian newspapers during the Russian-Ukrainian war. The latest illustrative material demonstrates the dependence of the choice, content and structuring of syntactic units on communicative and pragmatic needs: the journalist's intentions, crisis challenges, the needs of renewed public communication in martial law. The dominance of simple two-syllable sentences over single-syllable ones in the contexts, pretexts, and headlines themselves is traced, which correlates with the transformed reader demand of today – not only to inform, but also to subjectify content. It is proven that in the conditions of the Russian-Ukrainian war, a text without a clearly defined subject loses its pragmatic value, since trust in information becomes inextricably linked with trust in the journalist who relays it, thus creating a reputation cycle. Among the complex constructions in the language of Ukrainian newspapers of the studied period, complex explanatory, denotative and some types of adverbial sentences significantly prevail as the most suitable for building logical causal, temporal, local, etc. connections between facts, which allows the journalist to clarify the content and strengthen perception. The emphasis is on the predominant functioning of active syntactic constructions, and a warning is expressed regarding the non-normative use of passive syntactic units in Ukrainian speech. It is found that the trusting perception of media content is also formed by interstitial units that indicate the source of the message, syntactic parallelism, repetition, rhetorical questions, and “question-answer” constructions. It was established that citation and actualization serve as powerful tools for forming reader trust as mechanisms for non-standard verification of information, and the polyphony of the quotation series found in some newspapers contributes to the formation of an idea of the objectivity and balance of media presentation. The conclusions substantiate the specificity and expediency of using the analyzed syntactic means as a tool for organizing presentation and a powerful mechanism for influencing the reading audience, resulting in trust, which is the basis for effective communication between the media and society.

Keywords: syntactic unit, syntactic means of building trust, simple two-syllable/one-syllable sentence, complex sentence, interjection/inserted unit, rhetorical questions, Ukrainian newspaper text

Постановка проблеми. В інформаційному просторі періоду російсько-української війни особливого значення набуває мова газет, яка функціонує в умовах підвищеної емоційної напруги, швидкої зміни подій та високої відповідальності за точність інформації. Журналістські тексти, що висвітлюють військові події, виконують не лише інформативну, а й функцію впливу на формування громадської думки, рівня довіри до медіа та сприйняття реальності загалом, що досить важливо в сучасних життєвих обставинах. В умовах поширення фейкових новин і маніпулятивних повідомлень саме довіра визначає, чи буде повідомлення сприйняте як достовірне та варте уваги.

У сучасних дослідженнях із лінгвістики, журналістикознавства, медіакомунікацій довіра постає складною комунікативною категорією, сенс якої вияскравлюється в симбіозі журналістських і мовознавчих аспектів, бо цю категорію, насправді, формує не лише зміст повідомлення, а й особливості його мовного оформлення. В. Колодійчук із цього приводу зауважує: оскільки «феномен довіри до медіа є багатовимірним і міждисциплінарним у науковому дискурсі, то його досліджують з позицій психології, соціології, політології, медіа-та комунікаційних наук» (Колодійчук, 2025, с. 191).

Істотну роль у цьому процесі відіграють мовні засоби, зокрема й синтаксичні, адже структура речень, порядок слів, різновиди синтаксичних одиниць та спосіб організації тексту впливають на логіку й переконливість викладу. Доречне, уміле використання синтаксичних одиниць у мові журналістських публікацій сприяє створенню ефекту об'єктивності, відкритості й професійності, що, своєю чергою, употужнює довіру читача до інформації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Мова українських газет воєнного періоду вирізняється прагненням до максимальної точності, стислості та зрозумілості, проте

водночас вона не позбавлена емоційності, експресивності, оцінності як особливих маркерів оформлення інформації в умовах воєнної комунікації. Створюючи повідомлення, сучасний журналіст змушений балансувати між оперативним реагуванням на події, емоціогенністю й об'єктивністю викладу, застосовуючи найбільш доречні, на його думку, мовні засоби.

Різні аспекти дослідження медійної мови періоду повномасштабного вторгнення росії в Україну активно репрезентують у своїх працях І. Божко (Божко, 2022), Т. Євтушина та Л. Прокопенко (Євтушина, Прокопенко, 2023), І. Завальнюк (Завальнюк, 2022, 2023), В. Каленич (Каленич, 2023), О. Кирилюк (Кирилюк, 2023), Н. Костусяк (Костусяк, 2023, 2024), Н. Костусяк, Н. Шульська та Н. Костриця (Костусяк, Шульська, Костриця, 2022), Н. Костусяк, Н. Навальна та О. Межов (Костусяк, Навальна, Межов, 2023), Н. Костусяк та М. Навальна (Костусяк, Навальна, 2025), Т. Коць (Коць, 2024), Т. Левицька (Левицька, 2023), Ю. Маслова (Маслова, 2022, 2026), М. Степаненко (Степаненко, 2024), В. Супрун (Супрун, 2022) та ін. Загалом дослідники аналізують мовний інструментарій формування наративних стратегій воєнного протистояння, окреслюють лінгвокогнітивні, психолінгвістичні та комунікативно-прагматичні виміри дискурсів воєнного періоду, акцентують на динаміці лексичного, фразеологічного, словотвірного, морфологічного й синтаксичного мовних ярусів, характеризують лексико-семантичні інновації та неофразеологію воєнного періоду тощо.

Окрім лінгвістичних праць, які студіюють мову газет періоду повномасштабної російсько-української війни, наявні дослідження, які окреслюють загальні чинники формування довіри до медіа. Зокрема І. Крупський та Н. Харкевич переконані, що «якість подачі інформації, точність формулювань і дотримання професійних стандартів стають основою формування довіри, оскільки аудиторія очікує від медіа чітких, перевірених і зрозумілих

повідомлень» (Крупський, Харкевич, 2026, с. 50). Лише дехто із дослідників акцентує на ролі мовної організації тексту як інструменту впливу на сприйняття інформаційного контенту і формування довіри до нього. Такої позиції дотримується, до прикладу, В. Колодійчук, який розглядає довіру як «комплексне, динамічне і контекстуально чутливе явище» (Колодійчук, 2025, с. 192). А контекст, звісно ж, формується мовними засобами.

Попри значну кількість досліджень у царині журналістикознавства, мовознавства та на перетині цих наук з іншими, питання ролі синтаксичних засобів у процесі формування довіри в мові українських газет періоду повномасштабного вторгнення росії в Україну є недостатньо вивченим, що й зумовлює *актуальність* пропонованої наукової розвідки.

Мета статті – аналіз основних синтаксичних засобів, які використовуються в мові преси періоду російсько-української війни для підвищення рівня довіри до інформації. Матеріалом для аналізу послужили реченнєві ілюстрації, фрагменти текстів, дібрані з газет усеукраїнського та регіонального рівнів 2022–2026 рр.: «Високий замок», «Вільне життя» плюс Тернопільщина, «Вінниччина», «Карпатський об'єктив», «Новини Вінниччини», «РІО», «Сільські вісті», «Урядовий кур'єр», «Україна молода».

Виклад основного матеріалу дослідження. У період повномасштабного вторгнення росії в Україну довіра в газетному тексті слугує важливим комунікаційним маркером. Вона забезпечує верифікацію контенту на рівні свідомості читача, перетворюючи звичайне повідомлення на переконливе джерело правди. Медіа воєнного часу не лише інформують, а й підтримують громадян, формують відчуття безпеки та єдності.

У цьому контексті важливу роль відіграють авторські засоби – фактологічні, композиційні, мовні, якими створюють атмосферу довіри до газетних публікацій і до видання загалом. З-поміж мовних засобів на увагу заслуговують

синтаксичні одиниці, які не лише виконують архітектонічну функцію, а й актуалізують важливі змістові компоненти, посилюють комунікативний потенціал висловлення.

Одним з ефективних синтаксичних засобів формування довіри в українськомовному газетному тексті воєнного періоду є прості односкладні та двоскладні речення, які, будучи невеликими за обсягом, дедалі активніше функціонують у власне контекстах, заступаючи складні конструкції. За такого структурування повідомлень процес сприйняття інформації полегшується, меншими стають ризики її неоднозначного потрактування. Пор.: *Не варто розглядати країни Перської затоки як наших вічних союзників* (Високий замок, 08–14.04.2026, с. 3); *Комплектування та функціонування цілодобових безкоштовних «Пунктів незламності» здійснюється з урахуванням наявного ресурсу органів виконавчої влади та місцевого самоврядування* (Вінниччина, 30.11.2022, с. 1); *Після чотирьох років нещадних рашистських бомбардувань в Україні може з'явитися антидроновий купол* (Україна молода, 21.01.2026, с. 2); *Сьогодні система мобілізаційних заходів вибудувала власну модель уседозволеності* (Карпатський об'єктив, 09.04.2026, с. 4); *Ще майже 20 тисяч родин зможуть отримати компенсацію на ремонт житла, пошкодженого через російські атаки* (Урядовий кур'єр, 01.05.2026, с. 1).

Дедалі частіше в умовах воєнного стану журналісти вдаються до чіткості, незавуальованості, динамізму в оформленні заголовків, надаючи перевагу простим, здебільшого двоскладним, повним реченням. Зокрема, лише в одному номері газети «Україна молода» за 12.02.2025 року зафіксоване домінування таких заголовків над іншими – словесними, словосполученнєвими чи складнореченнєвими. Пор. повні двоскладні речення: *«Пекло» наближається* (с. 2); *РУХ не закінчується* (с. 2); *Легіонери захищають і жартують* (с. 3); *Стартувала сьома GRA* (с. 3); *Сидить дівчина в коморі...* (с. 11); *Є багато*

варіантів (с. 15); *Сам усе зіпсував* (с. 16) і неповні двоскладні речення: *З мрією про нові висоти* (с. 15); *Багатодітні в снігах* (с. 3); *Зрада з-під купола* (с. 5). Прості двоскладні речення, як бачимо, витісняють з ужитку односкладні структури в ролі заголовкових комплексів, функціонування яких у довоєнний період було досить поширеним явищем, адже в такий спосіб увагу читача зосереджували на «основних моментах змісту, зокрема на дії, усуваючи з викладу суб'єкт цієї дії» (Завальнюк, 2009, с. 111), що інтригувало, викликало бажання дізнатися, про кого йдеться. Тому й переважали в ролі заголовків односкладні структури, у яких елімінації зазнавав головний член односкладного речення (див. Завальнюк, 2009, с. 145). Наразі, в умовах війни, читацький запит є іншим, трансформованим: потрібна не лише інформація, а деанонімізація та суб'єктивізація контенту. Тому журналістська стратегія сьогодення, ґрунтуючись на потребі швидкого декодування інформації і водночас зміцненні довіри під час критичних викликів, зумовлює вищезгадану пріоритетність у виборі синтаксичних одиниць.

Не менш активно вживаними є прості речення і в ролі врізів (передтекстів), де вони коротко, але змістово емкісно уточнюють, розшифровують зміст небагатослівного заголовка, чим інтригують читача, зацікавлюючи його й употужнюючи довіру до сприйняття викладеного. До такої архітектоники викладу тяжіє газета «Україна молода». Пор.: заголовок: *Кінець епохи динозаврів* і вріз: *Українські захисники продовжують добивати повітряну оборону ворога, влаштувавши революцію в небі* (Україна молода, 01.04.2026, с. 2); заголовок: *Тричі в одну ріку* і вріз: *Сили оборони знову завдали удару по Туапсинському НПЗ і продовжують запроваджувати «далекобійні» санкції проти країни-агресорки* (Україна молода, 29.04.2026, с. 1); заголовок: *Крапельна допомога* і вріз: *Українські захисники героїчно стримують лінію фронту, не маючи достатньої кількості артилерійської зброї*

(Україна молода, 06.03.2024, с. 2); заголовок: *Вихід з пекла* і вріз: *Після окупації Авдіївки рашисти намагаються прорвати фронт на Запорізькому напрямку й обстрілюють позиції ЗСУ по всій лінії зіткнення* (Україна молода, 21.02.2024, с. 2). Такий підхід, безперечно, створює атмосферу авторської відкритості, чесності, бо читач не змушений «розшифровувати» складність формулювань. Синтаксичні одиниці простої будови сприяють підвищенню прозорості викладу, уникненню прихованих значень, що особливо важливо в сучасних новинних матеріалах, які торкаються перебігу воєнних дій, коли швидкість і точність сприйняття події, факту, явища мають нерідко вирішальне значення.

У газетних текстах періоду російсько-української війни фіксуємо взаємодію публіцистичних і розмовних елементів на лексико-семантичному (фразеологізація), стилістичному (метонімізація, метафоризація) і синтаксичному (структуризація заголовків, орозмовлення вставлених компонентів та ін.) рівнях, що корелює з прагненням упливати на суспільну свідомість, посилювати читацьку довіру. Пор.: *Заклали в нього* (історичний процес – І. З., В. Б.) *й так зване СВО кремля в Україні, де з російського боку в плані політичної волі та військової доцільності кінь не валявся* (Україна молода, 06.05.2026, с. 5); *Тодішня міська влада ще сиділа на двох стільцях і не надала колоні достойну поліцейську охорону, тому перші шеренги виконували роль захисного бар'єру для решти* (Україна молода, 08.03.2023, с. 3); *Вінниця демонструє якісні та зручні пасажирські перевезення муніципальним громадським транспортом* (Україна молода, 08.03.2023, с. 3); *Іран веде приховано і відкрито війну проти Ізраїлю вже 40 років* (Україна молода, 06.05.2026, с. 6); *Україна через вісь москва-Тегеран, відчуває себе такою ж жертвою* (Україна молода, 06.05.2026, с. 6); заголовки: *Дезактивація дезінформації* (Україна молода, 15.02.2023, с. 6); *Була б моя бабуся, русні я не боюся* (Україна молода, 15.02.2023, с. 8); *Погодьтеся, навіть*

найвищий героїзм на фронті знецінюється через суцільну втрату довіри від влади (Сільські вісті, 13.11.2025, с. 2); **Показово**, що фактчекери не зафіксували жодного випадку, коли російські пропагандисти, військові кореспонденти на офіційному чи бодай на неофіційному (у телеграмканалах, **скажімо**) рівні визнавали, що вони поширювали фейки або хоча б помилилися (Україна молода, 15.02.2023, с. 6). Як бачимо, узаємодія лексичних засобів – фразеологізмів «кінь не валявся» («нічого не зроблено»), «сиділа на двох стільцях» («одночасно дотримуватися двох протилежних, несумісних поглядів»), «почуватися жертвою» (опис ролі, яку людина бере на себе, а в нашому прикладі – держава), стилістичних – метонімії, метафори «Вінниця демонструє», «Іран веде війну», «Україна відчуває», синтаксичних – неоднорідних за структурою й інтригувальних за змістовим наповненням (паронімізація, ритмізація) заголовків «Дезактивація дезінформації», «Була б моя бабуся, русні я не боюся», а також вставних («погодьтеся». «показово») та вставлених одиниць із розмовними компонентами («скажімо»), справді, працює на зменшення дистанції між автором і реципієнтом, на формування довіри читача до опублікованої інформації.

На жаль, змушені констатувати, що взаємодія публіцистичного стилю з офіційно-діловим є не завжди виправданою. Зокрема, у мові українських газет періоду російсько-української війни натрапляємо на певну кількість канцеляризмів – стандартних, позбавлених образности висловів, які надають мові стилістичного значення офіційності, шаблонності, створюють зайвий бюрократизм. Ідеться, зокрема, про такі канцеляризми: «має місце процес покращення», «має місце проблема» замість нормативних уживань «відбувається», «існує»; або «дала попередження» замість «попередила»; «на даний час» замість нормативного «зараз, на сьогодні, нині» та ін. Напр.: *У територіальній громаді має місце процес покращення*

працевлаштування молоді та людей пенсійного віку неофіційно (особливо якщо йдеться про т. зв. «готельно-ресторанний бізнес» (Вінниччина, 30.11.2022, с. 5); На даний час енергосистема України вже пережила 7 масованих ворожих атак і вистояла (Вінниччина, 30.11.2022, с. 2); Влада дала попередження, що після ворожої атаки на території області можуть знаходити уламки безпілотних літальних апаратів (РІО, 11.04.2026, с. 1). Такі словоформи, висловлення характерні для офіційно-ділового мовлення, а використовуючись у публіцистичному стилі, ускладнюють сприйняття. Як слушно зауважують Л. Прокопчук та В. Богатько, подібні аномалії в медіатекстах «не лише сприяють зниженню рівня грамотності читачів, але й зумовлюють розхитування, дестабілізацію мовних норм, що, зі свого боку, негативно позначається на мовній ситуації в медійному лінгвопросторі загалом» (Прокопчук, Богатько, 2022, с. 67).

Так само небажаним у мові сучасних українських газет є використання пасивних трикомпонентних конструкцій на зразок: *Звернення було підготовлене постійною комісією обласної ради з питань освіти, релігії, культури, молоді та спорту* (Вінниччина, 30.11.2022, с. 3). Варто було б це речення побудувати інакше: *Постійна комісія обласної ради з питань освіти, релігії, культури, молоді та спорту підготувала звернення*. Замінивши «пасивні трикомпонентні конструкції органічними активними, у яких присудок виражений дієсловами у формі 3-ої особи однини або множини теперішнього часу і поєднується з підметом, який визначає активного суб'єкта дії, та додатком, що вказує на об'єкт активної дії» (Городенська, Кочукова, Куцак, 2006, с. 36–37), журналісти не лише вдосконалять синтаксичний ярус мови, а й запропонують читачькому загалу новий погляд на національну самобутність українського синтаксису, який здавна був активним, проте, на жаль, зазнав зросійщення. До того ж, надмірність у вживанні канцеляризмів,

пасивізація структур призводять до ускладнення змісту, створюють українськомовну неорганічність, неприродність і водночас збільшують дистанцію між автором і читачем в інтерпретації інформації. Поза всіляким сумнівом, активні конструкції («уряд ухвалив рішення») є прозорішими, більш переконливими, ніж пасивні («рішення було ухвалене»). За наявності суб'єкта читачі чітко розуміють, хто є відповідальним за ту чи ту дію, а за його відсутності чи розміщення наприкінці висловлення виникає ефект розмитості, приховування суб'єкта, що потенційно знижує рівень довіри.

Важливу роль у побудові логічного й аргументованого викладу відіграють складні конструкції, зокрема складнопідрядні речення, які дають змогу читачеві відстежити причинно-наслідкові зв'язки, уточнити час, місце та інші обставини подій і як результат – заглибившись в інформацію, швидше її сприйняти. Пор.: *Влада дала попередження, що після ворожої атаки на території області можуть знаходити уламки безпілотних літальних апаратів* (РІО, 11.04.2026, с. 1); *Ці люди (військові фотокореспонденти – І. З., В. Б.) щоденно наражають себе на страшну небезпеку, аби ми завдяки їхнім світлинам могли побачити, що таке війна насправді* (Україна молода, 25.03.2026, с. 11); *І доки в просторі над нами буде палати вогонь ворожої артилерії, в душах волонтерів третього ліцею буде палати вогонь милосердя, полум'я безмірної вдячності Захисникам та жаги наблизити нашу Перемогу* (Новини Вінниччини, 01.11.2023, с. 1); *Уже з середини жовтня українці, які в'їжджають до Європейського Союзу, зіткнулися з новими правилами перетину кордону* (Вільне життя, 14.11.2025, с. 1); *Українське зерно, яке колись упевнено йшло світом, годувало його, тепер долає шлях до моря через вирви і понівечені мости* (Сільські вісті, 13.11.2025, с. 1). Завдяки таким складним побудовам газетний текст стає більш обґрунтованим, що підвищує рівень довіри з боку читача, адже пояснення причин, наслідків, уточнення подієвого фактажу,

конкретизація мети, часу, місця тощо употужнюють сприйняття пропонованої інформації.

Досить активно в газетній періодиці воєнного часу функціонують вставні одиниці, які вказують на джерело повідомлення. Зазвичай, це структури, які мають форму підрядного речення зі сполучником *як* та поширені словосполучення з прийменником *за*. Напр.: **Як вважає економічний експерт Олег Пендзин, бюджет 2026 року – бюджет мрійників, бо уряд вирішив, що вони знайдуть 42 млрд доларів звідкись** (Вільне життя, 12.11.2025, с. 1); **Як зазначив депутат Львівської обласної ради Захар Милянник, один із організаторів акції, здавати кров – це не лише рятувати життя, а й відкривати нові сенси та культурні точки на мапі області** (Високий замок, 08–14.04.2026, с. 4); **Як повідомив 24-му каналу співзасновник вітчизняної компанії Fire Point Денис Штілерман, Україна переходить до тестових ударів новими балістичними ракетами FP-7** (Україна молода, 18.03.2026, с. 2); **За інформацією департаменту стратегічних розслідувань Національної поліції України, у 16 регіонах країни проведено 44 обшуки за місцями проживання фігурантів, у службових приміщеннях та транспортних засобах у чинних та колишніх посадових осіб з числа керівного складу ТЦК** (Україна молода, 06.05.2026, с. 2); **За даними Мінфіну, непокритий дефіцит держбюджету у 2026–2027 роках – близько 60 мільярдів доларів** (Сільські вісті, 13.11.2025, с. 1). Такі усталені в газетному просторі синтаксичні конструкції журналісти вживають задля реалізації прагматичної адресно-маркованої функції, адже, покликаючись на інше джерело, вони не лише удокладнюють інформацію, а й підвищують рівень її правдивості в очах читача, поглиблюють довіру, погоджуючи власну думку з думкою компетентного джерела, знижують категоричність повідомлення, спонукають адресата до прийняття авторської позиції (Завальнюк, 2009, с. 155).

Одним із найефективніших засобів підвищення довіри до журналістського тексту є експліцитна інтертекстуальність, структурні компоненти якої – цитата, епіграф, парафраза, аплікація, референція – слугують інструментами концептуалізації соціальної реальності крізь призму мовної експлікації воєнної дійсності. Найактивніше журналісти використовують цитати, наявність яких у газетному тексті періоду російсько-української війни є не лише стилістичним прийомом, а й сильним механізмом конструювання довіри, бо читачі сприймають текст не як єдину «думку журналіста», а як сукупність засвідчених фактів. Як слушно з цього приводу зауважує Ю. Маслова, «покликання на авторитетні джерела слугує засобом легітимації інформації, посилюючи її довіру та створюючи ефект об'єктивності, тоді як прямі висловлення офіційних осіб чи експертів підкреслюють верифікованість повідомлення, употужнюючи його персуазивний потенціал» (Маслова, 2026, с. 122). Безпосереднє відтворення висловів експертів, учасників подій у цитатах створює ефект їхньої присутності та автентичності. Демонструючи в такий спосіб джерело повідомлюваної інформації, журналіст употужнює її достовірність, даючи читачеві змогу самостійно оцінити глибину змісту.

Спостережено, що в деяких газетах, як-от у Всеукраїнській незалежній громадсько-політичній газеті «Вільне життя» плюс Тернопільщина», задля зацікавлення читачів створено спеціальну колонку «Цитатник “ВЖ”», яка не лише пропонує цитати відомих українських і світових особистостей, а й подає цікаві, суб'єктивно зумовлені авторські коментарі. Пор. цитату Андрія Сибіги, міністра закордонних справ України (СММ, 23 жовтня): *«За наявною інформацією, щонайменше 1436 громадян з 36-ти африканських країн тепер воюють у лавах російської армії, яка вторглася в Україну. Це ті. Кого було ідентифіковано, хоча фактична цифра може бути більшою... Підписання контракту рівнозначне підписанню*

смертного вироку» і коментар журналіста, поданий нижче, під цитатою: *«Видно, не дуже ситно живеться їм удома, якщо вирішують заробити якусь копійку на війні»* (Вільне життя, 12.11.2025, с. 1). Як бачимо, уведення метонімії (певніше, синекдохи як її різновиду) у контекст посилює жалюгідність обраного цими вояками шляху, про що відкрито заявляє журналіст, негативно оцінюючи ситуацію. Інший приклад: висловлення Анджеліни Джолі, голлівудської актриси, після побаченого в Україні (PROZORRO, 6 листопада): *«У той час, як уряди всього світу відвертаються від захисту цивільного населення, їхня (українців – І. З., В. Б.) сила і підтримка вражають»* і цитатний коментар автора: *«Тому й не збулися і ніколи не збудуться наміри російських загарбників: ні за три дні взяти Київ, ні інші»* (Вільне життя, 12.11.2025, с. 1).

Подекуди журналісти власні міркування употужнюють оцінною низкою питань, чим створюють особливу комунікативну довіру. Наприклад, цитату міністра оборони Італії Гвідо Крозетто про неможливість відвоювання Україною втрачених територій автор коментує так: *«Багато залежить від того, якою буде допомога. Може б, надати таку, щоб могла Україна відвоювати? Чи є страх перед росією?»* (Вільне життя, 12.11.2025, с. 1). Такі зіставні контексти не лише підвищують довіру до журналістських напрацювань, а й до газети загалом, адже наявність різних цитат відомих осіб створює ефект балансу, демонструє неоднакові позиції, засвідчуючи, що медіа не нав'язує якусь єдину думку, а отже, йому можна довіряти. До того ж, у багатоголосі думок викристалізовується авторська турбота про читача в кризових умовах. Фокусуючись на психологічному стані українців, журналіст дозовано подає контент, намагається не виснажувати читача, а наповнити його теплом, надією, довірою.

Інтертекстуальність у газетному тексті воєнного періоду засвідчує, що жоден текст не існує відокремлено. Коли нинішні реалії

нагадують сюжет дитячого мультфільму чи літературного твору, виникає «діалог» між текстом минулого та контекстом сьогодення. Пор. текстові фрагменти із газети «Сільські вісті»: *А що ж думають люди? Чи вірять у те, що ця масштабна операція щось змінить?.. А той, хто має доступ до соцмереж, і не дивується: покричать, мовляв, трохи і... нічого з того не буде. Карлсон же полетів, значить, кінці у воду...* (Сільські вісті, 13.11.2025, с. 2) або інший: *Порівнюють ситуацію з тим возом із «Кайдашевої сім'ї», який (пригадуєте?) постійно натикався на пагорб. А коли Карпо попустив волів, їх просто понесло, аж воза поламали. І лише тоді громада зібралася, щоб знести пагорб і розрівняти дорогу. Куди ж занесе нашого українського воза нині?* (Сільські вісті, 13.11.2025, с. 2). У таких контекстах відбувається своєрідна актуалізація – надання твору сучасного звучання через акцентуацію на позачасовій природі його проблематики. Для будь-якого читача, навіть найвибагливішого, такий процес є критерієм верифікації художньої правди. Автор не лише модернізує сюжет, а й пропонує контекст для роздумів над сучасністю, що, звісно, інтригує, викликає неабияку довіру до діалогізованої текстової ситуації, яка ґрунтується на спільному досвіді. Воєнне сьогодення, по суті, стає новим «текстом», який інтерпретують крізь призму мистецтва.

Спостережено також, що стилістична специфіка газетного тексту має високий експресивно-оцінний потенціал, зумовлений уживанням риторичних стратегій, які «формують когнітивні та персуазивні моделі текстової комунікації» (Маслова, 2026, с. 313). У цьому контексті виразним синтаксичним і водночас стилістичним засобом формування довіри читачього загалу слугують риторичні питання та конструкції «питання-відповідь». Такі синтаксичні побудови не лише привертають увагу, стимулюють до роздумів, посилюють емоціогенність тексту, а й створюють ефект діалогу з аудиторією. Пор.: *Невже сьогодні так десь горить, що потрібно*

напружувати фінансову систему, соціум, гвалтувати батьків, учителів та дітей, щоб відрепортувати: профільна школа створена? Ні, не горить! То для чого? Чи інших проблем в освіті немає?

То, можливо, перш ніж рухатися далі в реалізації НУШ, потрібно зупинитися, проаналізувати те, що нарobili, визнати провали і недоліки, а вже потім думати про наступні кроки? Не можна без аналізу роботи на попередніх двох етапах переходити до нового. Цим він буде приречений на крах. Але кого це цікавить? Нікого (Україна молода, 06.05.2026, с. 3).

Проаналізуємо детальніше одне із подібних висловлень стосовно механізмів формування довіри читача. Напр. контекст: *Іран обіцяв, що закриє Ормуз? Так. Він його закрив. Обіцяв удари по військових базах США в регіоні? – Так. Ударив* (Україна молода, 06.05.2026, с. 5). Як бачимо, структурна модель «питання-відповідь» («Обіцяв? – Так. Закрив, ударив...») не лише імітує діалог з читачем, а й створює ефект внутрішньої перевірки фактів: спочатку авторський сумнів, а далі – підтвердження, яке унеможливорює нав'язування думки, вияскравлюючи процес спільного міркування, що, звісно, посилює довіру. До того ж, короткі, відокремлені репліки сприймаються як чіткі, перевірені фрагменти інформації, у яких немає навіть натяку на маніпуляції, відсутня словесна «вода», яка б відволікала від основного. Така стверджувальність, категоричність, мінімалізм у синтаксичному викладі не залишають простору для сумнівів.

Варто звернути увагу й на паралелізм конструкцій («Обіцяв? – Так. Зробив») і наявність повторів «закрие – закрив», «обіцяв – обіцяв», «удари – ударив», «так – так», що створює ритм і логічну передбачуваність. Це, своєю чергою, формує відчуття системності: читач підсвідомо сприймає виклад як послідовний, упорядкований, а отже, – надійний.

Отже, у мові українських газет періоду російсько-української війни експресивність,

оцінність теж слугують маркерами формування довіри читача до пропонованої для читання інформації. Створені лексико-синтаксичними засобами, вони водночас є і стилістичним ресурсом, і комунікативно-прагматичним механізмом, який «вербалізує емоційну напруженість, аксіологічні орієнтири та національно-патріотичні цінності, слугує засобом консолідації суспільства, мобілізації громадянської активності й підтримання колективного морального духу в умовах боротьби за державну незалежність» (Маслова, 2026, с. 318).

Висновки дослідження та перспективи подальших наукових розвідок. Синтаксичні засоби, безперечно, відіграють важливу роль у формуванні довіри в українському газетному тексті періоду російсько-української війни. Вони функціують синергійно, забезпечуючи не лише інформування читача, а й моделювання ним цілісної інтерпретації отриманих повідомлень з акцентами на зрозумілості, логічності, переконливості.

Здійснений аналіз засвідчує, що домінування простих двоскладних речень забезпечує доступність викладу й створює враження його відкритості. Натомість складнопідрядні речення дають змогу вибудувати логічні зв'язки між фактами, укладуючи змістовий ланцюг, чим употужнюють сприйняття.

Переважаання активних синтаксичних конструкцій сприяє чіткому, конкретному, відповідально значущому відображенню інформації й водночас українізації синтаксису, поверненню до активного вжитку його іманентних одиниць. Актуалізація вставних одиниць, які вказують на джерело повідомлення, синтаксичного паралелізму,

Література

- Божко, І. С. (2022). Онімна гра як елемент мови ворожнечі в контексті російсько-української війни. *Записки з українського мовознавства*, вип. 29, с. 89–99. <https://doi.org/10.18524/2414-0627.2022.29.262395>
- Городенська, К. Г., Кочукова, Н. І., Куцак, Г. М. (2006). *Із найновіших рекомендацій щодо складних уживань в українській мові*. Київ-Слов'янськ: Вид-во «Друкарський двір», 83 с.

повторень сприяє коректному посиленню ступеня впевненості у сформульованих фактах, поданих цифрових даних, що, звісно, употужнює переконливість читача в правдивості інформації.

Риторичні питання та синтаксичні побудови «питання-відповідь», за умови помірного використання, також активізують увагу читача, діалогізують виклад, моделюють ефект безпосередньої комунікації з адресатом, формуючи довірливе сприйняття медійного контенту.

Використання цитат відомих осіб у газетних текстах періоду російсько-української війни виконує функцію посилення довіри завдяки апеляції до авторитетного джерела, створенню ефекту безпосередності мовлення та верифікації інформації. Виявлена в деяких газетах поліфінічність цитатного ряду сприяє формуванню уявлення про об'єктивність і збалансованість медійного викладу.

Отже, синтаксичні одиниці в газетному українськомовному тексті воєнного періоду слугують не лише технічним інструментом організації викладу, а й потужним засобом впливу на аудиторію. Завдяки структурній чіткості, лаконізму, логічній послідовності, повторюваності, діалогізації та іншим механізмам використання синтаксичних засобів виникає довіра, яка є підґрунтям ефективної комунікації між медіа та суспільством.

Перспективи подальших наукових розвідок убачаємо в дослідженні взаємодії синтаксичних засобів формування довіри в українськомовному газетному тексті в умовах російсько-української війни з іншими інтра- та екстралінгвальними чинниками, зокрема в аспекті їхньої ролі у відображенні кризової реальності та впливові на рівень довіри аудиторії до медіа.

- Євтушина, Т., Прокопенко, Л. (2023). Інтегративність медійної експресивності (на матеріалі заголовків газети «Чорноморські новини» періоду воєнного стану). *Modern ways of solving the problems of science in the world: The VI International Scientific and Practical Conference, February 13–15, Warsaw, Poland*, pp. 296–299.
- Завальнюк, І., Мельник, Г. (2022). Жанр «теледіалог-інтерв'ю» як дзеркало мовних змін періоду війни. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство): зб. наук. праць, вип. 34, с. 90–100.* <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2022-34-90-100>
- Завальнюк, І. (2023). Синтаксичні одиниці в мові вітчизняних масмедіа періоду російсько-української війни: оновлення змісту й структури. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство): зб. наук. праць, вип. 37, с. 120–130.* <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2023-37-120-130>
- Завальнюк, І. Я. (2009). *Синтаксичні одиниці в мові української преси початку ХХІ століття: функціональний і прагмалінгвістичний аспекти*: монографія. Вінниця: Нова Книга, 400 с.
- Каленич, В. (2023). Образність журналістського мовлення в регіональній пресі. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство): зб. наук. праць, вип. 36, с. 84–91.* <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2022-36-84-91>
- Кирилюк, О. Л. (2023). Дискурс інформаційної війни: лінгвокогнітивний та психолінгвістичний аспекти (Дис. д-ра філол. наук), Кропивницький; Дрогобич, 483 с.
- Колодійчук, В. (2025). Довіра до медіа в Україні: чинники й тенденції. *Наукові записки Інституту журналістики*. Київ, т. 86 (1), с. 90–199. <https://doi.org/10.17721/2522-1272.2025.86.17>
- Костусяк, Н. М. (2023). Засоби орозмовлення медійних текстів періоду російсько-української війни. *Українська мова в сучасному науковому вимірі: матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції, м. Луцьк, 1–2 червня 2023 р. / Волинськ. нац. ун-т імені Лесі Українки*. Луцьк, с. 60–64.
- Костусяк, Н. М. (2024). Лінгвостилістичні та прагматичні особливості неодериватів та неографізмів періоду російсько-української війни. *Досвід війни. Медійно-дискурсивний простір сучасної України*: монографія. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, с. 43–58. <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/24806> (дата звернення: 08.05.2026).
- Костусяк Н. М., Навальна М. І., Межов О. Г. (2023). Вербальні ідентифікатори ворога: культуромовні й деестетизовані моделі. *Slavia Orientalis*, том LXXII, № 4, с. 893–905. <https://doi.org/10.24425/slo.2023.148592>
- Костусяк, Н., Навальна, М. (2025). *Російсько-українська війна в об'єктиві мови*: монографія. Луцьк: Вежа-Друк, 340 с.
- Костусяк, Н. М., Шулська Н. М., Костриця Н. М. (2022). Метафорична вербалізація концепту ВІЙНА в сучасних медійних заголовках. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*. Одеса, вип. 56, с. 60–65. <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2022.56.13>
- Коць, Т. А. (2024). Війна і мир у словникові низької і високої експресії сьогодення. *Український етномовний континуум в умовах війни Росії проти України*: монографія. Київ: Інститут української мови НАН України, с. 325–341. URL: <https://iul-nasu.org.ua/wp-content/uploads/2024/12/Etnomovnyj-kontynuun.pdf> (дата звернення: 08.05.2026).
- Крупський, І., Харкевич, Н. (2026). Функціональний потенціал сучасної журналістики у формуванні довіри до медіа в кризових умовах. *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика*, вип. 58, с. 45–55. <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2026.58.13909>

- Маслова, Ю. П. (2026). *Лінгвокогнітивні й комунікативно-прагматичні виміри українськомовного газетного дискурсу воєнного періоду* (Дис. д-ра філол. наук), Луцьк, 570 с.
- Маслова, Ю. П. (2022). Риторика сучасного газетного українськомовного дискурсу. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологія»*, вип. 14 (82), с. 31–37. [http://dx.doi.org/10.25264/2519-2558-2022-14\(82\)-31-37](http://dx.doi.org/10.25264/2519-2558-2022-14(82)-31-37)
- Левицька, Т. (2023). *Пропаганда в медіапросторі: український досвід*. Київ: Просвіта, 198 с.
- Прокопчук, Л., Богатько, В. (2022). Регіональні інтернет-видання крізь призму чинних норм. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство)*: зб. наук. праць, вип. 35, с. 61–69. <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2022-35-61-69>
- Степаненко, М. (2024). *Політика і війна: закономірності та парадокси мовного розвитку (2022–2023 рр.)*: монографія. Харків: Видавець Іванченко І. С., 804 с.
- Супрун, В. М. (2022). «Мова перемоги» в інформаційному дискурсі війни. *Обрії друкарства*. №1 (11), с. 131–142. [https://doi.org/10.20535/2522-1078.2022.1\(11\).261720](https://doi.org/10.20535/2522-1078.2022.1(11).261720)

References

- Bozhko, I. S. (2022). Onimna hra yak element movy vorozhnechi v konteksti rosiisko-ukrainskoi viiny. [Onymous game as an element of hate speech in the context of the Russian-Ukrainian war]. *Notes on Ukrainian linguistics*, issue 29, pp. 89–99. <https://doi.org/10.18524/2414-0627.2022.29.262395> (in Ukrainian).
- Horodenska, K. H., Kochukova, N. I., Kutsak, H. M. (2006). *Iz nainovishykh rekomendatsii shchodo skladnykh uzhyvan v ukrainskii movi*. [From the latest recommendations on complex usages in the Ukrainian language]. Kyiv-Sloviansk: Vyd-vo «Drukarskyi dvir», 83 p. (in Ukrainian).
- Yevtushyna, T., Prokopenko, L. (2023). Intehratyvnist mediinoi ekspresyvnosti (na materialy zaholovkiv hazety «Chornomorski novyny» periodu voiennoho stanu). [Integrativeness of media expressiveness (based on the headlines of the newspaper "Chornomorski Novyny" during the martial law period)]. *Modern ways of solving the problems of science in the world: The VI International Scientific and Practical Conference*, February 13–15, Warsaw, Poland, pp. 296–299. (in Ukrainian).
- Zavalniuk, I., Melnyk, H. (2022). Zhanr «teledialoh-interviu» yak dzerkalo movnykh zmin periodu viiny. [The genre of “teledialogue-interview” as a mirror of linguistic changes during the war period]. *Scientific notes of the Mykhailo Kotsiubynskyi Vinnytsia State Pedagogical University. Series: Philology (linguistics)*, issue 34, pp. 90–100. <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2022-34-90-100> (in Ukrainian).
- Zavalniuk, I. (2023). Syntaksychni odyntysi v movi vitchyznianskykh masmedia periodu rosiisko-ukrainskoi viiny: onovlennia zmistu y struktury [yntactic units in the language of domestic mass media during the Russian-Ukrainian war: updating the content and structure]. *Scientific notes of the Mykhailo Kotsiubynskyi Vinnytsia State Pedagogical University. Series: Philology (linguistics)*, issue 37, pp. 120–130. <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2023-37-120-130> (in Ukrainian).
- Zavalniuk, I. Ya. (2009). *Syntaksychni odyntysi v movi ukrainskoi presy pochatku KhKhI stolittia: funktsionalnyi i prahmalinhvistychnyi aspekty: monohrafiia*. [Syntactic units in the language of the Ukrainian press of the early 21st century: functional and pragmatic aspects]. Vinnytsia: Nova Knyha, 400 p. (in Ukrainian).
- Kalenykh, V. (2023). Obraznist zhurnalistskoho movlennia v rehionalnii presi. [Imagery of journalistic speech in the regional press]. *Scientific notes of the Mykhailo Kotsiubynskyi Vinnytsia State Pedagogical*

- University. Series: Philology (linguistics)*, issue 36, pp. 84–91. <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2022-36-84-91> (in Ukrainian).
- Kyryliuk, O. L. (2023). *Dyskurs informatsiinoi viiny: linhvokohnityvnyi ta psykholinhvistychnyi aspekty [Information warfare discourse: linguocognitive and psycholinguistic aspects]*. (Dys. d-ra filol. nauk), Kropyvnytskyi; Drohobych, 483 p. (in Ukrainian).
- Kolodiichuk, V. (2025). Dovira do media v Ukraini: chynnyky y tendentsii. *Naukovi zapysky Instytutu zhurnalistyky*. Kyiv, vol. 86 (1), pp. 90–199. <https://doi.org/10.17721/2522-1272.2025.86.17> (in Ukrainian).
- Kostusiak, N. M. (2023). Zasoby orozmovlennia mediinykh tekstiv periodu rosiisko-ukrainskoi viiny [Means of oratoricalization of media texts during the Russian-Ukrainian war]. *Ukrainian language in the modern scientific dimension: materialy II Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii*, m. Lutsk, 1-2 chervnia 2023 r. / Volynsk. nats. un-t imeni Lesi Ukrainky. Lutsk, pp. 60–64 (in Ukrainian).
- Kostusiak, N. M. (2024). Linhvostylistychni ta prahmatychni osoblyvosti neoderyvativ ta neohrafizmiv periodu rosiisko-ukrainskoi viiny [Linguistic and pragmatic features of neoderivatives and neographisms of the period of the Russian-Ukrainian war]. [In:] *Experience of war. Media and discursive space of modern Ukraine*. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, pp. 43–58. <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/24806> (data zvernennia: 08.05.2026) (in Ukrainian).
- Kostusiak N. M., Navalna M. I., Mezhov O. H. (2023). Verbalni identyfikatory voroha: kulturomovni y deestetyzovani modeli [Verbal identifiers of the enemy: cultural-linguistic and deaestheticized models]. *Slavia Orientalis*, vol. LXXII, no. 4, pp. 893–905. <https://doi.org/10.24425/slo.2023.148592> (in Ukrainian).
- Kostusiak, N., Navalna, M. (2025). *Rosiisko-ukrainska viina v obiektyvi movy: monohrafiia. [The Russian-Ukrainian War through the Lens of Language]*. Lutsk: Vezha-Druk, 340 p. (in Ukrainian).
- Kostusiak, N. M., Shulska N. M., Kostrytsia N. M. (2022). Metaforychna verbalizatsiia kontseptu VIINA v suchasnykh mediinykh zaholovkakh. [Metaphorical verbalization of the concept WAR in modern media headlines]. *Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Series: Philology*. Odesa, issue 56, pp. 60–65. <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2022.56.13> (in Ukrainian).
- Kots, T. A. (2024). Viina i myr u slovnykovi nyzkoi i vysokoi ekspresii sohodennia. [War and peace in the vocabulary of low and high expression of the present]. [In:] *Ukrainian ethnolinguistic continuum in the conditions of Russia's war against Ukraine*. Kyiv: Instytut ukrainskoi movy NAN Ukrainy, pp. 325–341. URL: <https://iul-nasu.org.ua/wp-content/uploads/2024/12/Etnomovnyj-kontynuum.pdf> (data zvernennia: 08.05.2026) (in Ukrainian).
- Krupskiy, I., Kharkevych, N. (2026). Funktsionalnyi potentsial suchasnoi zhurnalistyky u formuvanni doviry do media v kryzovykh umovakh. [Functional potential of modern journalism in forming trust in the media in crisis conditions]. *Lviv University Bulletin. Journalism Series*, issue 58, pp. 45–55. <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2026.58.13909> (in Ukrainian).
- Maslova, Yu. P. (2026). *Linhvokohnityvni y komunikatyvno-prahmatychni vymiry ukrainskomovnoho hazetnoho dyskursu voiennoho period. [Linguocognitive and communicative-pragmatic dimensions of Ukrainian-language newspaper discourse during the war period]* (Dys. d-ra filol. nauk), Lutsk, 570 p. (in Ukrainian).
- Maslova, Yu. P. (2022). Rytoryka suchasnoho hazetnoho ukrainskomovnoho dyskursu. [Rhetoric of Modern Ukrainian-Language Newspaper Discourse]. *Scientific Notes of the National University "Ostroh Academy". Series "Philology"*, issue 14(82), pp. 31–37. [http://dx.doi.org/10.25264/2519-2558-2022-14\(82\)-31-37](http://dx.doi.org/10.25264/2519-2558-2022-14(82)-31-37) (in Ukrainian).

- Levytska, T. (2023). *Propahanda v mediaprostori: ukrainskyi dosvid*. [Propaganda in the media space: Ukrainian experience]. Kyiv: Prosvita, 198 p. (in Ukrainian).
- Prokopchuk, L., Bohatko, V. (2022). Rehionalni internet-vydannia kriz pryzmu chynnykh norm. [Regional online publications through the prism of current norms]. *Scientific notes of the Mykhailo Kotsiubynskyi Vinnytsia State Pedagogical University. Series: Philology (linguistics)*, issue 35, pp. 61–69. <https://doi.org/10.31652/2521-1307-2022-35-61-69> (in Ukrainian).
- Stepanenko, M. (2024). *Polityka i viina: zakonmirnosti ta paradoksy movnoho rozvytku (2022–2023 rr.)*. [Politics and War: Patterns and Paradoxes of Language Development (2022–2023)]. Kharkiv: Vydavets Ivanchenko I. S., 804 p. (in Ukrainian).
- Suprun, V. M. (2022) «Mova peremohy» v informatsiinomu dyskursi viiny. ["The Language of Victory" in the Information Discourse of War]. *Horizons of Printing*, no. 1(11), pp. 131–142. [https://doi.org/10.20535/2522-1078.2022.1\(11\).261720](https://doi.org/10.20535/2522-1078.2022.1(11).261720) (in Ukrainian).

Автори

Інна Завальнюк, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю
e-mail: zavalniukinna@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-3993-9555>

Валентина Богатько, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови
e-mail: bogatkvalentina21@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-3634-9488>

Конфлікт інтересів

Автори засвідчують про відсутність конфлікту інтересів

Authors

Inna Zavalniuk, Doctor of Philology, Professor, Head of the Department of Journalism, Advertising and Public Relations
e-mail: zavalniukinna@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-3993-9555>

Valentyna Bohatko, Candidate of Philological Sciences, Associate Professor of the Ukrainian Language Department
e-mail: bogatkvalentina21@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-3634-9488>

Conflict of Interests

The authors declare that they have no conflict of interest